

HORIĆ, Alan

Rodio se 3. siječnja 1923. u Kulen-Vakufu. Pučku je školu pohađao u rodnom mjestu, a gimnaziju u Bihaću i u Banjaluci posljednji razred. Nakon dvije godine studija na Filozofskom fakultetu u Zagrebu morao je u rat i u vojsku.

Nakon rata izbjegao je u Italiju. Uspijeva mu upisati se u Bologni na sveučilište, ali je ubrzo morao napustiti studij. Dospijeva u logor Fermo, a onda stupa u Legiju stranaca. Sudjeluje u radu u Indokini, biva odlikovan, ostaje živ i dolazi u Pariz. Tu je povremeni slušatelj na sveučilištu Sorbonni, sudjeluje u radu Hrvatskog radničkog saveza i surađuje u listu "Hrvatski radnik".

Nakon kraćeg boravka u Parizu odlučuje emigrirati u Kanadu.

Nastanjuje se 1952. u Montrealu, nastavlja studije i diplomira književnost. Počinje se baviti izdavaštvom i osniva izdavačku kuću "Edition de l'Hexagone". Danas njegovo izdavačko poduzeće objavljuje oko šezdeset naslova na godinu. Međutim, zbog tako velike zaposlenosti Horić već dugo godina nije objavio ništa od svojih vlastitih djela.

Horić je jedan od najpoznatijih hrvatskih dvojezičnih pisaca, u čijim se hrvatskim i francuskim tekstovima ne osjećaju jezične manjkavosti dvojezičnosti. Član je Društva kanadskih pisaca, a uvršten je u više antologija i panorama kanadske književnosti na francuskom jeziku.

Stihove i igrokaze je počeo pisati već u 3. razredu gimnazije i objavljivati ih u pokrajinskim listovima. Jedan mu je igrokaz prikazivalo banjalučko kazalište. Kaže, da je mnogo proze i stihova uništio.

Objavio je sljedeća djela:

L'aube assassinee (pjesme), Montreal, 1957.

Nemir duše (pjesme), Madrid, 1959.

Blessure auflanc du ciel (pjesme), Montreal, 1962.

Seeds of the Spacefields – A Sequance of Ten dreams / Cela commença par un reve et fut la Creation – Une serie de dix rêves (pjesme na engleskom i francuskom; suautor s pjesnikinjom M. Penelope), Toronto, 1969.